

książce ewidencji sprzedaży, do której wpisuje się bezpośrednio po sprzedaży poszczególne kwoty sprzedaży gotówkowej i kredytowej wyrobów, towarów i usług. Wpisaniu do książki podlegają również zaliczki otrzymane na poczet należności z tytułu sprzedaży, o które zmniejsza się należność wpisywaną po dokonaniu sprzedaży. W razie wykonywania różnych rodzajów świadczeń, z których obroty podlegają opodatkowaniu według różnych stawek podatku obrotowego, podatnik powinien wpisywać obroty z tych świadczeń w odrębnych rubrykach książki.

2. Obowiązek dokonywania zapisów w książce ewidencji sprzedaży bezpośrednio po sprzedaży wyrobów i usług nie dotyczy podatników wykonujących działalność w zakresie rzemiosł: rzeźnictwo i wędliniarstwo, cukiernictwo, cukiernictwo wraz z piekarstwem, kuchmistrzostwo oraz wytwarzanie napojów chłodzących, jeżeli sprzedaż tych napojów dokonywana jest bezpośrednio konsumentom. Podatnicy ci wpisują do książki dzienne sumy sprzedaży.
3. W razie dokonywania sprzedaży przez więcej niż jedną osobę ewidencja sprzedaży może być prowadzona przez każdą z tych osób w odrębnej książce.
4. Książka ewidencji sprzedaży powinna być zbroszurowana, a jej karty ponumerowane.
5. Przed rozpoczęciem zapisów książka ewidencji sprzedaży powinna być przedstawiona przez podatnika do poświadczenia organowi podatkowemu.
6. Zapisy w książce ewidencji sprzedaży należy codziennie zsumować, a po zakońc-

niu każdego miesiąca sporządzić na oddzielnej karcie książki ogólne miesięczne zestawienie sum dziennych i zsumować je, a łączną sumę miesięczną wpisać do księgi podatkowej. W razie prowadzenia ewidencji sprzedaży w więcej niż jednej książce (ust. 3), po zakończeniu każdego miesiąca zapisy sum miesięcznych z poszczególnych ksiąg należy przenieść do jednej książki, zsumować te zapisy, a łączną sumę miesięczną wpisać do księgi podatkowej.

7. Książki ewidencji sprzedaży powinny być złożone organowi podatkowemu wraz z księgą podatkową przy zeznaniu o wysokości obrotu.
8. Obowiązek prowadzenia książki ewidencji sprzedaży nie dotyczy:
  - 1) podatników, którzy wystawiają rachunki w każdym wypadku sprzedaży,
  - 2) podatników wykonujących działalność wyłącznie w zakresie rzemiosł piekarstwo oraz usługowy przemiał, przerób i śrutowanie zbóż, którzy stosownie do odrębnych przepisów obowiązani są prowadzić właściwą dokumentację wypieku bądź przemiału (śrutowania).
 Podatnicy ci wpisują do księgi podatkowej sumy miesięcznych obrotów wynikające z kopii wystawionych rachunków lub książki wypieku albo właściwej dokumentacji przemiałowej."

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1983 r.

Minister Finansów: w z. W. Bieł

9

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 10 stycznia 1983 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wykonania niektórych przepisów o podatku wyrównawczym.

Na podstawie art. 5 ust. 5 i art. 14 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 19 grudnia 1975 r. o podatku wyrównawczym (Dz. U. z 1975 r. Nr 45, poz. 227 i z 1976 r. Nr 40, poz. 233) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 22 maja 1976 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów o podatku wyrównawczym (Dz. U. Nr 21, poz. 136) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 4 ust. 2 kwoty „400.000 zł” zastępuje się kwotami „700.000 zł”,

- 2) w § 12 ust. 1 pkt 1 kwotę „120.000 zł” zastępuje się kwotą „180.000 zł”, a kwotę „60.000 zł” zastępuje się kwotą „90.000 zł”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do wynagrodzeń i przychodów osiągniętych w 1982 r.

Minister Finansów: w z. W. Bieł

10

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA DO SPRAW CEN

z dnia 31 grudnia 1982 r.

w sprawie zasad ustalania kosztów uzasadnionych.

Na podstawie art. 4 ust. 12 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o cenach (Dz. U. Nr 7, poz. 52) zarządza się, co następuje:

§ 1. Kosztami uzasadnionymi produkcji towarów i świadczenia usług są koszty obliczone według zasad określonych w § 2—5.

§ 2. Koszty uzasadnione stanowią podstawę do sporządzenia kalkulacji na potrzeby ustalania cen urzędowych i regulowanych; kalkulację sporządza się według obowiązujących w jednostce gospodarki społecznej zasad ewidencji i kalkulacji kosztów, z uwzględnieniem niniejszych zasad.